

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, imami nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopsne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Klerikalci in šola.

(Iz učiteljskih krogov.)

Opat Treuinsfels je vse prej nego bojevit mož, a dasi sedi še vedno v konservativnem klubu in se nikakor ne ogreva za načela Dipaulijeva in Ebenhochova, Gessmannova in Scheicherjeva, je vendar jedna stvar, ki veže njega in njegove pristaše z drugimi, konservativnemu klubu nasprotujočimi frakcijami, to je — šola.

To se je pokazalo pri razpravi o proračunu naučnega ministerstva. V to razpravo je posegel tudi opat Treuinsfels, ter pokazal, da je glede šole solidaren z vsemi drugimi klerikalci. Bistvo njegovih izjavanj je bilo: v šolah se otroci preveč uče, veronauk bodi najpoglavitejši predmet, a nadzorstvo nad šolo imej jedino cerkev.

Za verako-nravno vzgojo pač ni treba, da bi cerkev imela vso oblast nad šolo v rokah, zakaj če tudi trče klerikalci, da je šola njih ljubljena hčerka, da more uspevati le pod njih nadzorstvom, priča vendar zgodovina, da to ni resnica. Čujmo, kar pravi zgodovina:

Od 100 lajkov so klerikalci naučili brati samo jednega v sv. Rimu! V letu 1868. je bilo mej 217.368 rimskimi prebivalci 29 kardinalov, 28 patrijarhov, nadškofov in škofov, 1372 prelatov in duhovnikov, 798 duhovskih gojencev, 2947 minihov in 2191 nun; vsak deseti človek je bil duhovnik. A od 100 lajkov je znal brati samo jeden. Vlada tako hudo sovražena laškega kralja Viktor Emanuela je ustanovila 1870. l. v Rimu prve ljudske šole. 400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu!

A še hujše je v Belgiji! Boj za šolo, kakoršen se bje v belgijskem parlamentu, pri upravnih oblastnih, na ljudskih shodih, v žurnalistiki in celo v cerkvah in samostanih, spodkupa in uničuje spoštovanje in veljavo do zakonov in oblastnij v vseh slojih nesrečnega prebivalstva; vrh tega pa naklada majhnemu kraljestvu neznozna bremena. 1047 svetnih

učiteljev so zapodili klerikalci v Belgiji iz službe. 3000 so znižali plače; nasprotno pa so ustanovili na novo 638 klerikalnih šol ter namestili 1409 učiteljev in učiteljic duhovskih korporacij, od kojih več nego 1000 nima nikakoršnega izpita učne usposobljenosti. V provinciji luksemburški je 62% analfabetov. Ljudstvo se ondu vzgojuje za suženstvo, v zaničevanje sveta in njegovega reda, otroci pa v nezaupnost v lastne stariše in sorodnike, v svetohlinstvo in v praznovrstvo, ne vzgojujejo, temveč zapeljujejo in kaze. Tolika je skrb za šolo unetih klerikalcev, kjerkoli dobe vojke v roke in gospodstvo nad šolo! In mi slovenski učitelji naj bi se ne bali take dobe in se je ne branili z vsemi svojimi močmi? O, potem bi ne bili več pospeševalci razvoja ljudskega šolstva, ampak njegovi grobokopi.

Zgodovina o šolstvu in moralna statistika nam svedoči, da klerikalni upliv na ljudsko naobrazbo ni pospeševal vselej morale, temveč je često pripomogel v njeno propalost. Vzgojo v strah božji, k ljubezni in udancsti do prestola in oltarja imajo klerikalci pri svojih šolskopolitičnih zahtevah na jeziku, pa navzlic vsemu vedno le kot razloge za svoje sovraštvo do šole.

Tako je delovanje klerikalizma vseh časov in krajev napram šoli. Ne slepimo se, da je novodobni slovenski klerikalizem kaj boljši. Ne, zopernik je ljudski šoli, nasprotnik omiki in prosveti priprostega naroda, ker tako najbolje ugaja njegovemu namenu. Odkriva se nam v svoji nagoti in kaže v prvi luči vedno jasneje in jasneje od dne do dne. Bližajo se nam hudi časi. Reakcija je nastopila povsod. Po ljudski šoli in po učiteljih sega klerikalizem kakor polip s svojimi dolgimi prsti. To, v nas še tako zelo nežno cvetico, katera je komaj začela dihati malo prosteje, moramo rešiti pogina. Oteli jo pa bodemo, ako se upre vse zavedno učiteljstvo v zvezi z vsemi naprednimi strankami kot močna falanga tem hudim navalom. Učitelja, kojega bomo pogrešali v bojnih vrstah, izbacnili bomo iz svojih vrst.

Državni zbor.

☞ Na Dunaju, 19. decembra.

Zadnja seja. Za dolgo se ni zbornica za kako stvar tako malo zanimala, kakor za današnje razpravo o proračunskem provizoriju. Mnogo je k temu pripomoglo tudi to, da je šele nekaj dni, kar se je vršila generalna debata o proračunu.

Začetkom seje je poljedeleki minister odgovarjal na razne interpelacije, potem pa je zbornica razpravljala o budžetnem provizoriju za mesec januar.

Posl. Pernerstorfer je navajal mnogo vzgledov za šikanozno postopanje okrajnih glavarjev na Moravskem in zlasti na Galiskem, kjer že zdaj brez poverda zapirajo agitatorje, dasi je še precej časa do volitev. Posebno se odlikuje famozni Laskovski, o katerem se je že večkrat govorilo v parlamentu. Duh javne uprave je skrajno popačen, zato se ministerski predsednik kar nič ne meni za to, kar se mu pove v zbornici, nego se le smeje. Jedino upanje, da se razmere zboljšajo je, da se bode koj v prvih tednih novega parlamenta na vibaren način zahtevala splošna volilna pravica.

Protisemit Schlesinger je govoril o zlati valuti, o stvari, o kateri nič ne razume.

Generalni govornik contra, dr. Šamaneck, je očital Badeniju, da podpira samo Nemce in da ni prijatelj Slovanov. Badenijev značaj karakterizuje beseda: poljski egoizem. Pred 30 leti so bili Poljaki ravno tako zatirani, kakor sedaj Čehi; tedaj so se čutili kot slovanski bratje Čehov. Pridobili so si naklonjenost dvora in drugih merodajnih krogov. Iz avtonomistov so postali centralisti, ker vedo, da bi izgubili nekaj sedanjega svojega upliva, ako bi se država federalistično uredila. Badeni ima že zagotovljeno svojo bodočo večino brez Čehov, vprašanje pa je, če nevtralnost čeških poslancev v tem letu ne bo uzrok, da si narod češki izbere druge zastopnike in jim naroči, naj z grofom Badenijem kar na kratko opravijo. Avstrija nima ni

Listek.

„Hero“.

(Spisala M. K-va.)

Na Potoku, 25. maja 189.

Predraga!

Nočna kraljica je nastopila svoje vladarstvo, a jaz se branim objemu zapeljivega Morfeja, dok Ti nisem izrazila občutkov, ki so me navdajali, ko sem dospela v ta divni kraj.

Mogočen, koncem petnajstega stoletja sezidan, z vinkovino gosto obraščen grad zre ponosno na leno, temnozeleno Krko, katera ga od treh strani nežno objema. Pred velikimi grajskimi vrati počivata veličastno orjaška kamenita leva, kot da hoteta varovati prebivalce vsega zla. Na zapadni strani gradu se rasprostira vrt, poln vonjivih cvetic s skritimi klopicami za gostimi grmi jazmina in španskega besga, kjer si razodevajo ljubki slavčki in škrjančki svojo ljubezno. Za vrtom se vije izpod slikovitega skalovja biserni studenček, kraj katerega se prikaže včasih prevzetni kos, ki se ne zmeni za ljubkujoče namigavanje drobne pastaričice... Le malo korakov od tod pa se vzdiga velikansk gozd s stoletnimi hrasti in bukvami, kjer žive baje lahkonoge srne, boječi zajci, kjer se pode živahne večerice od drevesa do drevesa.

Tu je tedaj moj sedanj dom!... Ah, dra-

gica, ne dostaje mi besed, prenboren je jezik človeški, da bi zamogel izraziti vse misli, vse čute, kateri se mi porajajo v duši.

Tu slonim na verandi, katero opletajo oponci divje trte; pod mano pa žubori tajinstveno turobna Krka, katera me nehoté spominja prelepe grške povesti o — Heri in Leandru ter čarobne pravljice o cirkniškem jezeru... Nehoté se oziram tja doli v neprodno nočno tmino... Li ne objemajo morda i zaspani valovi Krke Leandra, kateri prihaja k svoji Heri?... Li niso to udarci vesla, li ne hiti grofiš iz sosednjega gradu v čolnu k devojki, katera ga je na prvi mah očarala?... Mari ne čujem milodomečega glasu gosel:

„Oh vstajaj, vstajaj Milica,
Že kmalu bode beli dan
In mladi pride kavalir po te,
Kakor sta s'noč zmenila se.
Oh vstajaj, vstajaj Milica,
Da iz teh lepih, zlahtnih rož
Svoj venec spleta si boš,
Prej kakor pride beli dan“...

Ne, ne, to je le odmev moje duše, to je upliv romantične vode na moje razburjene živce.

In vendar: Leander, pridi! Zakaj odlašaj? Tvoja Hero te pričakuje! —

V kratkem Ti predstavim svoje sorodnike in znanice; do tedaj zdravstvuj!

Spavaj sladko, dušica!

Tvoja sanjava
Milka.

Na Potoku, 29. maja 189.

Prijateljica moja!

Pred vsem, evo Ti mojega strijca in teta!... Resen, še vedno lep mož, dolge, že nekoliko sive brade, precej eleganten v kretanji. Cele dneve predsedava v svoji knjižnici. Kadar se prikaže na svitlo, ljubeznivo — kot mucika — prede okrog njega mala, nežna, vedno živahna ženica, modrih očij in rudečih lic. On učenjak, a ona pridna gospodinja, ki teka od zore do mraka po kuhinji, shrambah in po vrtu. Dobra žena, a kot vidiš — brez vsake poezije.

Včeraj nas je slikala naša sosedja, gospica Iva Novakova, vitkasto dekle, precej navadnega obraza. Vabila me je uljudno k sebi ter mi stavila na razpolago svojo knjižnico. A povem Ti, meni nič kaj ne ugaja. Njena samozavest in njen sarkazem sta mi zoperna. Rajša šetam sama po samotnih potih in poslušam mило ptiče petje.

Da si mi zdrava!

Tvoja zvesta
Milka.

Na Potoku, 5. junija 189.

Presrčno ljubljena!

Ah, „kje so časi, kje so dnovi“, ko so še slavni „Minnesängerji“ hodevali po tej bedni zemlji! Prepozno, žal, prepozno sem se rodila... Devetnajsto stoletje je stoletje praktičnosti, stoletje proze... Tako osamljeno se čutim; celo dobra tetka in

jednega prijatelja mej sosedu, vsi sosedu jo sovražijo, a vzlic temu se češki narod šikanira in zatira, prav kakor da ovčja potrpežljivost češkega naroda ne more nikdar priti do konca.

Generalni govornik pro, Biankini, je govoril o raznih volitvah v Dalmaciji, pri katerih so odločevali bajoneti. Pošten človek se sramuje, vzprejeti mandat, kateri se mu je pridobil z bajoneti. V Dalmaciji so se volilci kaznovali z zaporom, če so klicali „živio Biankini“ ali pa „živela stranka prava“.

Poročevalec Szczepanowski je dokazoval, da je slabost parlamentov nastala, ker so se rodile stranke, katerim je vse politično življenje le boj mej stanovu, kateri apelujejo samo na sovraštvo in vzbujajo samo zaničevanje zoper druge. V to vrsto spada tudi Pernerstorfer. Na Angleškem ni tega. Tam je glavna naloga vsakega državnika, dobiti zase večino. Ta talent imajo baje Poljaki. Podlaga parlamentarnemu delovanju je trdna večina. Če se spoznajo veliki skupni interesi, se lahko ustanovi večina in potem bo konec takim šikanam, kakeršne je navedel Pernerstorfer.

Zbornica je vzprejela budgetni provizorij in po kratki debati tudi več drugih zakonskih načrtov, mej njimi načrt glede oddaje živinske soli, na kar je predsednik zaključil sajo, želeč vsem poslancem vesele praznike.

Prihoda seja bo dne 4. januarja 1897.

V Ljubljani, 21. decembra.

Narodna razdelitev Češke. Ko so se na Češkem zboljšali odnošaji mej Mlado in Staročehi in so Čehi z pet jedini, bi Nemci mej njimi s tem radi napravili razpor, da po listih in shodih zatrjujejo, da so Staročehi bili že priznali potrebo razdelitve dežele po narodnostih. To je trdil tudi namestnik dež. maršala nedavno v nekem govoru. Kakor se pa kaže, Nemci svojega namena ne bodo dosegli. Sicer pa Čehi lahko ost obrnejo, in se izreko za razdelitev po narodnostih, ako so Nemci za to, da se izvede v vseh deželah avstrijskih. V tem slučaju bi imeli Nemci več škode nego Čehi. Samo na Češkem pa razdelitve okrajev po narodnostih ne bodo dosegli. Tega bi niti Staročehi več ne dovolili, ko bi tudi prišli do večje veljave. Dokler se bodo Nemci držali dosedanje svoje politike, je nemogoče vsako sporazumjenje mej Nemci in Čehi.

Poljaki in vratislavski nadškof. Poljski listi se grozno jeze na vratislavskega nadškofa dr. Koppa ker je ukazal duhovnikom, da imajo izstopiti iz poljskega katoliškega tiskovnega društva. Zahtevajo, da poljski klub o tem spregovori v državnem zboru. Poljski listi odločno naglašajo, da se nadškof, ki je pruski podložnik, ne sme mešati v avstrijske posvetne stvari. Zahtevajo, da se naj Šlezija loči od vratislavske nadškofije in se pridruži krakovski škofiji. To je pač želiti, kajti vratislavski nadškof ima velik upliv v političnem oziru za Šlezijo, kajti je tudi član šleskega deželnega zbora. Ta upliv bi utegnil škodljivo uplivati, ako pride kedaj do kakega razpora mej Avstrijo in Nemčijo. V narodnem oziru je pa sedanje razmerje že sedaj škodljivo. Nadškof Kopp je Nemec in se tudi čuti sam narodnega Nemca, ki ne more trpeti slovanskega napredka.

Strijček se mi zdita tujca, katera vidim danes prvič. Nihče me ne razume. Z globoko na prsi nagnjeno glavo se sprehajam po senčnatem gozdu ter snivam o grofici „Berti“, katera se je sešla prav v tako samotnem, tako divje-romantičnem kraju z roparjem „Jaromirom“, iz ožij katerega je šinil prvi hip negasljiv plamen ljubezni v njeno deviško srce. . . A snivam tudi presladke sanje o srečni ljubavi. Saj:

„Ljubezen je prava sapica sveta,
Ki v zemljo viharno pihlja nam raj“.

Nimam prav tako, ljubica? Da, stokrat dà!

Oh, Leander, kako težko te pričakujem, a tebe od nikoder ni! . . .

Danes se vrne bratranec Janko z Danaja. Povodom njegove promocije doktorjem prava je povabil stric več znancev iz bližnjega mesta in nekaj sosedov. Jedva že čakam tega družbanega večera!

In kakšen je on, Janko? Že dolgo ga nisem videla.

V nadi, da me kmalu razveseliš s pisemcem, Te poljublja

Tvoja sentimentalka
Milka.

(Dalje prih.)

Rešenje Turčije. Sedaj se v Carigradu mej veleposlaniki vrše pogajanja, kako bi rešili Turčijo. Pri tem pa gre pred vsem za to, da se obvarujejo evropski upniki škode. O zboljšanju stanja kristijanov se dosti ne govori, k večjemu toliko, kako bi se preprečile kake nove ustaje, da denar evropskih upnikov zopet ne pride v nevarnost. Posebno Francija je v veliki skrbi, ker imajo zlasti francoski upniki mnogo denarja naloženega v Turčiji. Ker pa diplomatije vedo, da jamstva evropskih držav ni moč dobiti za novo turško posojilo, silijo v sultana, naj izroči vodstvo turških financ in notranjih stvari dvema Evropecem. Sultan pa ne mará za evropske ministre. Posojilo bi res potreboval, a boji se, da mu tudi dosti koristilo ne bode, ako bode kak Evropec vodil turške finance. Ta bode le gledal v prvi vrsti, da upniki dobe visoke obresti. Sultanu je pa več na tem, da ima denar za lastne potrebe, kakor na interesih evropskih bogatinov. Ker se vevlasti ne morejo odločiti, da bi porabile silo proti sultanu, še ni gotovo, da bi sedaj diplomatije kaj dosegli. Tega se sultan ne boji, če mu pripovečujejo, kako jedine so vevlasti, kajti že predobro pozna, kakšna je ta jedinstvo.

Nemci v Belgiji. V Belgiji biva kacic 50 000 Nemcev v 15 selih. Imajo že tri liste in jedno društvo v varstvo svoje narodnosti. Imajo svoje šole, a njih listi se pritožujejo, da se nemščina zanemarija v prid francoščini. Tako se otroci včasih ne nauče nobenega jezika. Sedaj se Nemci potegujejo, da bi nemščina bila v vseh njih selih učni jezik in to tudi za francoščino, kajti ponk francoščine bi bil potem le uspešnejši. Nemci v Belgiji zahtevajo, da se v tamošnjih nemških krajih nastavlja le nemški uradniki. Občinski zakon se je že tako spremenil, da nemški občinski odborniki lahko store svojo obljubo v nemščini. V Belgiji zahteva torej 50.000 Nemcev nemške šole, nemške uradnike, na Koroškem in v Šleziji pa Slovanom ne privoščijo slovanskih šol in se upirajo nastavljanju slovanskih uradnikov, če tudi je na Koroškem tretjina, v Šleziji celo večina prebivalstva slovanska. Kjer so Nemci v manjšini, hočejo popolno enakopravnost, naj jih je še tako malo, kjer so pa v večini, pa nčejo ničesa slišati o enakopravnosti.

Ustaja na Kubi. Guvernerji raznih severno-ameriških držav so naznanili predsedniku Clevelandu, da so pripravljene dati denarja in vojakov, ako se napove vojna Španiji. Po vseh Zedinjenih državah vre. Samo predsednik in njegovi ministri niso za vojno, a se ne ve, če se bodo mogli dolgo ustavljati javnemu mnenju, ki je od dne do dne sovražnejše Špancem. — Španci se ne morejo odločiti za samcupravo Kube in se nadejajo, da se jim sedaj posreči zadušiti ustajo, ko je pal Maceo. Drugi ustaški vodje nimajo tacega upliva, ker zamorci nimajo vanje zaupanja. Maceo je ravno zaradi tega bil priljubljen, ker je bil mulat, torej na pol zamorskega rodu.

Za narodno enakopravnost.

(Govor posl. dr. L. Gregorca v poslanski zbornici dne 5. t. m.)

(Dalje.)

Gospoda moja! Zadoje ljudsko štetje je konstatovalo 1.200.000 Slovencev. Do 60 000 Slovencev se je leta 1866. izročilo Italijanom, približno toliko jih biva na Ogrskem, mnogo tisocev so nam jih ko fiskovali o ljudskem štetju; po takem šteje naš rod kakih 1 in pol milijona duš, je torej najmanj mej vsemi slovanskimi plemei, vendar pa najčastitljiveji. Kajti v staroslovenskem jeziku sta pisala in učila sveta slovanska apostola Ciril in Metod, utemeljitelja slovanske literature in krščanske kulture. V tem starem slovanskem jeziku se še danes opravlja najsvetejša skrivnost krščanstva, namreč daritev sv. maše; toda spomin na to se je zgubil iz zavesti našega ljudstva. Po neugodnostih časovnih dogodkih smo zašli mej tri mogočne, prisvojevalne narode: Nemce, Italijane, Madjare.

Že pred več nego 1100 leti smo izgubili svojo državno nezavisnost. Mi smo zvezani z ostalim slovanskim svetom le na jugovzhodu po Hrvatih. Mi pogrešamo vsake cerkvene in politične sestave v jedno sklenjeno celoto, smo razdeljeni na dve nadškofiji in osem upravnih obsežij, v katerih izvzema Kranjsko, so povsodi v večini naši narodni nasprotniki. Mi nismo imeli plemstva, nismo imeli meščanstva in smo bili slednjič skrčeni na kmetski stan, pripadajoči ptujim fevdalnim gospodom in naš jezik se je omejil na kmetske kočje. Celo duhovščina nam je bila tuja, bila je ali nemška ali italijanska. Zdelo se je, da je narod izgubljen, toda le zdelo se je tako. Slovenski kmet je čuval in hranil zadnjo iskro narodnega ognja, dokler ni narodna ideja prešinilo vso Evropo. Narodna ideja se je v

kratkem času oprijela vsega slovanskega naroda in ga je vzbudila k novemu narodnemu življenju. Iz lastne moči, po lastnem trudu jeli smo čistiti nepisno zanemarjeni jezik, označati mu stališče v jezikovni družini slovanski, ustvarjati novo narodno slovstvo z gibčnim novinstvom. Navstala je slovanska inteligencija, sedaj se uči toliko slovanskih mladencev na srednjih in visokih šolah, da bi mogli, ako bi bilo odvisno od nas, popolniti s svojimi ljudmi vsa mesta v upravi slovanskega teritorija. Nastalo je tudi slovansko meščanstvo, kajti skoro vsa mesta Kranjske, vključno deželno glavno mesto ljubljansko, imajo slovanske zastope. Nadalje so nas osvobodile pritiska tujega kapitala po nas ustanovljene slovanske hranilnice in posojilnice. Vse to smo dovršili v razmerno kratkem času, brez tuje pomoči brez podpore od strani države, često proti nje volji in v boju proti nje organom.

Pri tem so nas naši narodni nasprotniki neprestano pobijali, zasramovali in preganjali. Zakaj pripovedujem danes vse to? Zakaj omenjam vsega tega? Da pojasnim tu, da je slovansko pleme doprineslo najveljavnejši dokaz o svoji zmožnosti in vrlosti za življenje in da je vredno vstopiti kakor enakopraven člen v koncert avstrijskih narodov.

Vender se temu plemenu odreka v narodnem pogledu to, kar vsem narodom jamči drž. osnovni zakon, in zakaj? Predno odgovorim na to, še jedno misel! Slovansko pleme je sicer res najmanjše mej vsemi slovanskimi plemei, ali prvo je, ki je došlo pod žezlo dinastije Habsburgov.

Nad 600 let služimo že tej vzvišeni dinastiji zvesto in požrtvovalno, kakor ne z lepa kateri drugi narod v monarhiji. Mi plačujemo davke, in dajemo kontingent novincev razmerno istotako kakor Nemci in Italijani.

Zakaj pa se drugače postopa z nami nego z njimi v narodnem pogledu, zakaj se odteguje nam to, kar se toli radodarno deli drugim? Zakaj se plačuje naša 600letna zvestoba z najbrutalnejim pritiskom na narodnem polju? Kdo je kriv na tem? Morda krona? Ne, ona hoče mir. Morda narodi, ki so naši sosedje? Pravim, ne, kakor taki ne, ampak le posamične stranke v istih; in sedaj podam odgovor. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi, dne 17. decembra. Človeku, ki pozna tukajšnje razmere, gabi se, ko bere že zopetne tožbe v „Slovenca“, da se tukajšnemu takozvanemu kat. delavskemu društvu stavi toliko zaprek. V št. 249 je poročal marljivi dopisnik, da je naš vrli župnik o priliki praznovanja obletnice kat. del. doma svojim vernim in udanim poslušalcem pripovedoval, koliko sitnosti in zaprek da je imel, gradeč društveni dom, od strani socialnodemokratskega in liberalnega tabora. Koliko so se socialni demokratje v to gradbo mešali, se mi ne brigamo, a to moramo odločno zanikati, da bi se bila delala od liberalne strani le najmanjša zapreka gradenju hiše na prostoru, kjer hiša sedaj stoji. Le povejte, kedo Vas je pri tej zgradbi nadlegoval in Vam sitnosti delal? Pač pa se je ugovarjalo gradenju te hiše na župniškem svetu, ker to posestvo ni in ne bo last župnikova. Kako prav so pa ravnali oni, ki so tej zgradbi na tem prostoru ugovarjali, prepričali so se že naši vrli Sokoli. Napadeni so bili od Vaših društvenikov še sedaj, ko kat. del. dom prav na samem stoji. Kaj bi šele bilo, ako bi ta hiša stala pri cesti, kjer si jo je hotel zidati naš župnik? — V št. 284 pravi „Slovenec“ poročevalec o Miklavževi veselici vrli kat. družbi blagoslova in mnogo moči, da bi ustrajala v boju zoper mržnjo in sovraštvo, zoper muhanje in klevetanje socialnih demokratov in si da duška z besedami: „Bog živi vsa, ki živé in trpé za družbo!“ Jasno je, kaj hočejo gospodje v župnišču; mučeniki hočejo postati pred svetom zavoljo tega društva! Marsikdo, ki bere te dopise in razmer ne pozna, si mora misliti: ubogi gospodje, ki za dobro reč toliko trpé in vendar še ustrajajo! Na višjem mestu se take tožbe brez dvoma na znanje vzamejo in plačilo za tako požrtvovalnost ne more izostati. In to je prvo! — V isti številki hduje se „Slovenec“ nad magistratom ljubljanskega mesta, češ, da je dopustil šariti dne 8. t. m. s koli in kladvi po ulicah, ravno ko je ljudstvo od službožje hitelo. Mi se s „Slovencem“ popolnoma strinjamo, da je to oskrunba velikega praznika. Tudi liberalni gospod župan ljubljanski je zato storil, kar je v njegovi moči, da se kaj takega več ne ponavlja, vsled česar je kranjska stavbena družba potrebno ukrenila. To vse mi tu živčeni in toliko sovraženi liberalci prav iz srca odobrujemo. Považili bi pa mi gospode urednike „Slovenca“, da bi prišli k nam kak praznik prepričati se, kako se pri nas prazniki oskrunjajo. Kakor ob delavnikih žvižga premogokopni stroj iz Toplice na postajo in nazaj. Vsa živo je v Toplicah in na postaji, kakor da je delavnik, a ne praznik. V Trbovljah, Hlastniku in drugod se vsaj po dnevu ob praznikih nikdar ne dela. Nemara se to našemu za čast božjo unetemu župniku ne zdi nikaka oskrunba praznikov, drugače bi bil že zdavnej potrebne korake storil, da se prazniki vsaj po dnevu spoštujejo! Zakaj on tega ne stori, nam je dobro znano, a da se katoliški čut našega ljudstva s tem žali, vemo ravno tako dobro!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. decembra.

— (Jedinstven državnozborni klub) Na podlagi izjave slovenskih in hrvaških državnih poslancev sklenil je bil izvrševalni odbor narodne stranke takoj, da se ponudi osrednjemu volilnemu odboru „katoliško-narodne“ stranke razgovor, in je v ta namen iz svoje srede izvolil tri pooblaščenca. Na isti poziv se je oglasila „kat-narodna“ stranka, da je tudi od svoje strani pooblastila za razgovor tri svoje odbornike. Vsled tega bo prvi razgovor obojnih delegatov v sredo, 23. t. m. zvečer.

— (Novi davki.) Državni zakonik je predvčeršnjim objavil zakon o direktnih osebnih davkih. S tem zakonom se odpravlja dodelitev dohodarina, na novo ureja obratnina, a uvaja rentni davek, osebna dohodarina in pa davek od višjih plač. Zakon stopi v moč dne 1. januarja 1898. leta. Ob jednem stopi v moč sprememba volilnega reda za državni zbor, da bodo imeli pravico voliti poslance ali volilne može tudi tisti občinci, ki na leto plačujejo najmanj po štiri goldinarje cesarskih direktnih davkov.

— (Osobna vest) Gosp. dr. Janko Babnik, c. kr. dež. sod. pristav v Ljubljani, odposlan je v Kranj kot začasni voditelj okrajnega sodišča.

— (Imenovanja) Pri računskem oddelku finančnega ravnateljstva so bili imenovani gg. računski oficijal Adolf Lang of računskim revidentom; računski asistent Ivan Košir in Rikard Schumi računskima oficijaloma in računski praktikanta Ivan Gogola in Herman Salomon računskima asistentoma.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Zaradi božičnih praznikov ne bo jutri in v četrtek slovenske predstave. Prihodnja predstava bo šele v soboto.

— (Slovensko gledališče) Sobotna predstava „Norma“ je bila na dokaj višjem nivoju nego premijera in nov dokaz, da je naša opera kos vsaki skladbi, pa tudi še tako težavna. Drugod sede v orkestru do malega sami konservatoristi, kateri igrajo brez pomote, še predno je prva orkestralna skušnja. V nas je drugače. Zadovoljiti se moramo z vojaško godbo, katera se sama šele pri orkestralni skušnji vadi, vsled česar je skoro nemogoče, da bi bila prva predstava v vsakem oziru vzgladna, sosebno če se pomisli, da ima naša opera za premijero k večjemu dve orkestralni skušnji, pri drugih gledališčih pa jih imajo za novo opero vsaj deset. Nedostatk, katere smo konstatovali pri prvi predstavi „Norma“, so pri reprizi popolnoma izginili. Pelo se je v vseskozi korektno in dobro. Sijajen triumf je slavila dična primadona gđ. Ševčikova, ker je dvršeno pela in igrala svojo pretežavno partijo. Gospe Inemannovi se je takisto jako mnogo ploskalo, kakor tudi gosp. Raškoviću, kateri je kavatino v prvem dejanju jako fino pel, in g. Fedyczkowskemu. Tudi zbor je to pot vrlo pel. Predstava je bila uglajena in na čast naši operi ter neumenemu kapelniku g. Benišeku. Gledališče je bilo jako dobro obiskano. Ker mora vodstvo slov. gledališča v kratkem vrniti muzikalije in kostume, sicer bi bilo zanje preveč plačati, pala se bo „Norma“ samo še jedenkrat v tekoči sezoni.

— (Razdelitev obleke učenkam in učencem tukajšnjih ljudskih šol.) Dobrodelnost ljubljanskega prebivalstva je velika in se je še pri vsaki priliki sijajno izkazala. Mej najlepše dokaze ta dobrodelnosti sme se šteti tudi vsakoletno razdelitev obleke mej učenke in učence tukajšnjih ljudskih šol. Skrb za nabavo obleke je prevzelo večje število ljubljanskih dam pod vodstvom ces. svetnika Murnika. Včeraj se je vršila razdelitev obleke, čevljev in peciva v telovadnici prve mestne deške šole v Komenskega ulicih. Lepo to slavnost je otvoril okr. šolski nadzornik gospod prof. Levčič s primernim ogovorom, na kar se je vršila razdelitev. Dekletom je izročila darila gospa Franja dr. Tavčarjeva, dečkom g. prošt dr. Klofutar. 178 učenk in učencev je dobilo popolne zimske obleke. Slavnost, katere so se udeležili tudi dež. predsednik baron Hein, župan Hribar, trg. zbornice predsednik Perdani in mnogo drugih gospodov ter lepo število dam je s kratkim ogovorom zaključil g. prošt dr. Klofutar.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) imela bed v torek dne 22. decembra t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani javno sejo.

Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Poročilo o obrtnih pravicah kleparjev in kotlarjev. 4. Podelitev ustanov na pletarske oddelke tukajšnje c. kr. obrtne strokovne šole. 5. Poročilo o obrtnih pravicah usajarjev. 6. poročilo o sejmiski pristojbinski tarifi za občino Zagorje ob Savi. 7. Poročilo o tarifi za javno tehtnico v Radečah. 8. Podelitev jubilejskih ustanov za onemogle obrtnike. 9. Poročilo o pravilih obrtne zadruge v Trzinu in Črnomlju. 10. Poročilo o prošnji občine Blagovice za dovolitev semnje. 11. Poročilo o tečaju za risarske učitelje na c. kr. državni obrtni šoli v Gradcu.

— (Javna telovadba ljubljanskega „Sokola“) ki se je vršila včeraj popoldne ob navzočnosti prav mnogobrojnega občinstva, mej katerim smo opazili tudi mnogo narodnih dam, je bila v vsakem oziru prav veseli znak, da „Sokol“ resno goji prvo svojo nalogo, telovadbo. Obširneje spregovorimo v jedni bodoči številki. Po telovadbi zbrali so se člani na galeriji pri I. jurniku zimske dobe. Mej udarjanjem tamburašev in govorni staroste dr. Tavčarja, tajnika Murnika br. Kavčiča in drugih se je razvila prav živahna zabava. Jurniki so počastili tudi nekateri odlični starejši člani, mej njimi častni član župan Hribar, ces. svetnik Murnik itd.

— (Zaveza gasilnih društev.) Dne 26. t. m. imel bo odbor „Zaveze gasilnih društev“ svojo sejo in sicer ob 2. uri popoldne v sobi gasilnega društva ljubljanskega na magistratu. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Čitanje zapisnika občnega zbora. 3. Pogovor o sklepih občnega zbora. 4. Došle uloge in priznanje podpore ponesrečencem. 5. Poročilo o avstrijskem gasilem shodu v Celovcu. 6. Volitev načelnika, namestnika, blagajnika in zapisničarja. 7. Rzni nasveti.

— (Pevskega društva „Ljubljane“) včerajšnji pevski večer združil je lepo število pevcev pevk in prijateljev petja v „Narodnem domu“, kjer se je zjedno vršila Sokolova javna telovadba. Tekmovanje dveh narodnih društev upivato je kaj prijetno na dan za dnevom množice so obiskovalca imenovanega narodnega zavetišča. Pevske točke proizvajale so se prav dobro, kar je pričalo vsestransko odobravanje. Tretji pevsko-zabavni sestavek v istih prostorih določen je na jutri po pevski skušnji ob pola 10. uri zvečer, na kar se slavno občinstvo obozarja.

— (Novákov) je po predvčeršnjim objavljenem drž. zakonu dovoljenih za l. 1897 v tostranski državni polovici 59 211 mož za vojsko in vojno mornarico, potem 10 000 mož za deželno brambo in pa dopolnitno rezervno.

— (Ogenj v kleti) V soboto popoldne okoli 1/2 5. ure nastal je v kleti h št. 16 Pred Škofijo ogenj, ki pa se je kmalu pogasil. Ogenj nastal je vsled neprevidnosti Jere Narobe, prodajalke lencev, katera je lonec z žarjavo, s katero se pri prodajanju na trga greje, postavila v klet in pokrila s cunjami. Čuje se so se vnele in začele goreti.

— (Pretep) Delavec Anton Kervina kahal je že dlje časa jezo na hlapca Jurija Jarca, ker mu je ta vedno očital, da nima ničesar obleči. Včeraj zvečer prišel je v hlev posestnika Franceta Škafa ob cesti v Mestni log, kjer služi Jarc in ga porogljivo vprašal, ako mu more blače posoditi. Ko mu je Jarc odgovoril, da nima ničesar posejati, zgrabil ga je Kervina in vrigel pod konje. Na to sta se začela obadva pretepavati, da sta bila vsa krvava in sta drug drugemu prizadejala telesne poškodbe. Na pomoč poklicani stražnik je šele naredil mir in aretoval Antona Kervino.

— (Tatvine) Antonu Barnikarju, hišnemu posestniku in gostilničarju na Sv. Jakoba trgu ukradel je neznan tat iz veže dva pletena stola. Hlapca Janezu Pieškotu na Tržaški cesti št. 21 ukradene so bile suknene blače in mesarici Frančiški Pečnik bila je vzeta s stojnice v Šolskem drevoredu velika belokrižasta zimska ruta rujave barve. Pri knežjem dvorcu zasačila se je delavka M. P., ko je sekala in kradla drva.

— (Pošta v Zalogu) je dobila po prizadevanju občinskega odbora v D. M. Polji slovensko-nemški pečat.

— (Iz Nove vasi pri Rakeku) se nam piše: Jedna onih presrečnih občin na Kranjskem, kjer je postal poštni pečatnik s samoemškim napisom že prava nemška narodna posest, je tudi občina Bloke, katere poštni pečatnik ima že od nekdanj napis „Nendorf bei Rakek“ Temu se pa ne bode prav nič čudil, kdor pogleda v krajevni repertorij in tu bere — črno na belem — da je po zadnji ljudski štetvi v tej občini mej — 0 Nemci — samo 4434 Slovencev.

— (Imenovanje.) Poštni blagajnik v Ptuj g. Jakob Požar je imenovan poštним kontrolorjem v Celju.

— (Slovenska šola v Gorici.) „Soča“ piše: Vsak Slovenec, ko se sreča s kakim rojakom iz Gorice, poprašna radovedno: „Kaj pa s slovensko šolo v Gorici?“ — Na tako vprašanje ni mogoče še dati jasnega odgovora! Merodajna gospoda cincajo in mencajo, kakor tisti, ki nočejo in ne marajo

dati. — Da je potreba v srcu slovenskega dela Goriske šestletnega boja za slovensko šolo, to je uravškanalozen pojav, ki dela sramoto šolskim oblastnikom te toliko hvaljene in ljubljene Avstrije! Deželni zbor se snide že 28. t. m. Ali bo zopet tak kup interpelacij, kakor laui? Ali bi ne bilo bolje, ako bi gg. deželni poslanci pomislili: ali se sploh hote udeležiti prihodnjega zasedanja, ako vse lanske interpelacije niso nič izdale! Ako beseda vseh naših poslancev nič ne velja, da le irredentovski glasovi zmogajo, po kaj naj hodijo v deželni zbor?!

— (Iz Inomosta) se nam poroča, dne 18. t. m. slavil je veliki slovanski rodoljub Aloif Ivanovič Dobrjanski v mašem krogu tukajšnje slovanske akademčne mladine svoj 94 rojstni dan. Mnoge častilce njegove, katerih ima, kakor povsod po čistem slovanskem svetu, tudi v Sloveacih, veselilo bode slišati, da je častitljivi starček po hudi pljučnici zopet popolaoma okreval, da je zopet čil in krepak, ko poprej in da mu z najboljim upanjem moremo želeti še mnoga leta.

— (Ulične tablice v Zagrebu) Iz Zagreba se nam piše: V petek zvečer dal je magistrat pribiti ponekod nove ulične table, ker je obč. svet nekatero trge in ulice prekrstil. Začilno je, da se je jeden trg krstil za „Trg grofa Khuenburg Hedervaryja“, neke ulice pa za „Barosova ulica“. Na trgu grofa Khuen Hedervaryja sta vsako tablico stražila dva redarja, ker se je bilo bati, da jih ogorčeno občinstvo sname in razbije. V soboto zvečer so bile te table zamazane s črnolom in blatom, a zamazane tudi fasade dotičnih hiš. Vzlic silnemu pritisku policije vender ne mara nihče bana. Svoj čas je bil inspiciral zagrebške šole. Ko je vstopil v razred, niso hoteli dijaki, klubuje ukazu profesorjev, vstati s sedežev niti odgovarjati na banova vprašanja, vsled česar je dal ban pet dijakov izključiti.

* (Človekoljubnost c. kr. praške policije) V zadnji seji poslanske zbornice je dr. Pergelt interpeliral vlado zaradi naslednjega dogodka: Policijsko ravnateljstvo v Pragi je dalo nekega moža, Antona Weichhana, kateri je bil na kliniki prof. Maydla operiran, neozdravljene, kateri je imel strašnega raka, ko je skoro umiral, odgnati povsem gola v Rumberg, dasi mož ni imel nikakih izkaznic in vzlic temu, da ni mogel povedati, kdo da je, ker so mu bili pri operaciji jezik odrezali, pisati pa tudi ni znal!

* (Nesreča v rudniku) Že v soboto smo poročali, da se je v premogokopu v Rešici blizu Temešvara primerila strašna nesreča. Uraeli so se bili plini in nastala je strahovita eksplozija. Hipoma je bil ves rov v ognju. Ker je ogenj uničil signalni aparat, niso v rovu nahajajoči rudarji mogli naznaniti nesreče. Rešilna dela so se sicer koj pričela, a uspeh je bil, da so rešitelji spravili na dan 18 jako nevarno ranjenih rudarjev in 67 mrtih.

* (Veliko sleparstvo) Ravnatelj filijalke državne banke v Koustaun Ludovik Hegele je pobegnil. Pri preglovanju knjig in blagajnic se je konstatovalo, da je odnesel 350 000 mark.

Darila

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Štefan Kostanjev v Ljubljani 11 kron 68 vinarjev za na družbi prodani zavojček vzgalec trdke Scheinost v kršmi g. Al. Zajca. — Vesela družba pri Alešu na Savi 2 kroni v spoštboju Alešu, da si nabavi nabiralaik za družbo, katerega do sedaj še nima. — Izgubljena igra g. J. Hauptmana proti A. Zagorjancu tu 2 kroni — Skupaj 15 kron 68 vinarjev. — Žvelji rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Dunaj 21. decembra. Včeraj je bil pri ministerskem predsedniku grofu Badeniju prvi parlamentarni diné. Povabljenih je bilo 50 poslancev raznih strank, mej njimi dr. Ferjančič, a noben protisemit. Danes je drugi parlamentarni diné.

Dunaj 21. decembra. V političnih krogih se zatrjuje, da odstopi poslanik v Londonu grof Deym in da pride na njegovo mesto bivši minister unanjih del, grof Kalnoky.

Trst 21. decembra. Tu in v Gorici je bil nocoj silen vihar. Grmelo in bliskalo je na vsi moč.

Beligrad 21. decembra. Tu se je vršil shod 4000 emigrantov iz Stare Srbije in iz Makedonije. Shod je sklenil apelovati na ruskega carja in na Evropo, naj se že naredi konec neznošnim razmeram v rečenih pokrajinah.

Madrid 21. decembra. Vlada je ukazala pripraviti vse vojne ladje, da bi bila mornarica koj po novem letu pripravljena na eventualno vojno z Združenimi državami.

Pomirljivo
sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarja Piccolli-ja v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. —
Cena skatljici 25 kr., 10 skatljic 2 gld. 4 (3202-7)

Iz uradnega lista.
Prostovoljna prodaja. Mice, Neže in Jožefa Pirner zemljišče v Dobravi, cenjeno 3162 gld. bode dne 23. decembra v Mokronogu.
Izvršilci ali eksekutivna druzba: V zapuščino Marije Berdič spadajoče posestvo v Žireh, cenjeno 3300 gld., dne 23. decembra 1896 in 23. januarja v Idriji. Janeza Benigerja posestvo v Trnovem, cenjeno 2437 gld., dne 23. dec. 1896 in 25. jan. 1897 v Ilirski Bistrici. Avgusta Tobitlerja posestvo v Rodicah, cenjeno 3130 gld. (v drugič), dne 24. decembra v Kamniku. Antona Markovića zemljišče v Zatičini, cenjeno 680 gld., dne 24. decembra 1896 in 21. januarja v Zatičini.

Meteorologično poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	730.4	3.6	p. m. zah.	dež	
20.	7. zjutraj	733.2	4.2	brevet.	dež	22.6
"	2. popol.	734.9	5.9	brevet.	dež	
"	9. zvečer	736.0	5.7	sl. jzah.	dež	
21.	7. zjutraj	735.9	4.7	brevet.	megla	16.1
"	2. popol.	735.0	7.4	sl. ssvzhod	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 1.7° in 5.3°, za 3.7° in 7.4° nad normalom. V soboto zvečer od 7^{1/2} do 8^{1/2} ure bliskanje in grmenje.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	101 gld	35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	60
Avstrijska zlata renta	123	35
Avstrijska kronna renta 4%	100	80
Ugarska zlata renta 4%	122	35
Ugarska kronna renta 4%	99	15
Avstro-ugarske bančne delnice	930	—
Kreditne delnice	371	25
London vista	119	95
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87 1/2
90 mark	11	76
90 frankov	5	53 1/2
Italijanski bankovci	45	45
C. kr. cekini	5	68

Zahvala.

Podpisani zahvalujemo se tem potom, vsem častitim g. prijateljem in znancem, ki so na kakršnen koli način izrazili svoje sožalje na izgubi nam nepozabnega gospoda

Ludovika Weberja

c. kr. davkarja

zlasti vč. duhovščini, gg. c. kr. uradnikom sodnije in davkarije v Ložu, gg. uradnikom šneperse graščine, gg. pevcem za ginjačo petje, slavni. gasilnemu društvu ter vsem drugim, ki so se udeležili sprevoda k zadnjemu počitku.

V Starem trgu pri Ložu, 19. decembra 1896.

(3400)

Žalujoči ostali.

Namizno vino

le v plombiranih steklenicah, po 1 ali 1/2 litra, **Tirolsko staro** jako prijetno, belo ali rdeče, po 32 kr., **Dolenjsko belo**, dr. Skedl nova Zadrščina, letine 1895, po 40 kr., 1891 po 48 kr., črnina po 40 kr., lanski **Prosekar** prav sladek po 48 kr. liter, zadavčeno. **Na sode mnogo ceneje.**

Plombirane steklenice so za vsakdanjo potrebo vina jako ugodne, nobenega odpadka, pripravno, in blago vedno svežega okusa i. t. d. Zaželitev za steklenico je 10 kr. Razpošilja se tu v hišo, zvanaj pa po pošti ali železnici.

Kranjska vinarna v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

(poleg hišnega uroda.) (3361-4)

Dober zaslužek

se nudi vsakemu gospodu, ki se hoče baviti

z akvizijo za Kranjsko za renomirano ljudsko zavarovalno družbo.

Ponudbe naj se blagovoljivo pošiljati na „Allianz“ v Gradcu. (3378-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-293)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 13. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jesenu, Inomosta, Braganca, Gurih, Geneva, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovica, Pilsen, Marijina varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakova, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovica, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Geneva, Gurih, Braganca, Inomosta, Zell na Jesenu, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabela — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabela. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Is Ljubna, Beljaka, Celoveca, Pontabela.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 9. uri 52 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. s jutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. s jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoludne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Krepak učenec

12—15 let star, vzprejme se v prodajalnico z mešanim blagom F. Zadnek-a v Senožečah. (3367-3)

Solicitator

z dobrimi spričevali išče službe pri odvetniku ali notarju. — Ponudbe pod J. Sch. upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (3397-1)

Razpis volitve

za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Podpisana volilna komisija daje volilcem trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani na znanje, da se bodo pred volilno komisijo vršila volitev vli z ustnim glasovanjem ali z ustrebnim oddajanjem napisanih glasovnic dne 14. januarja 1897 od devetih dopoludne do šestih popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Ob 6. uri popoldne se bode glasovanje tudi končalo.

Ako se volitev vrši z doložitvijo od volilcev podpisanih glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami dospeti k obrtnemu oblastvu prve stopinje (na deželi k c. kr. okrajnemu glavarstvu, v glavnem mestu Ljubljani pa k mestnemu magistratu) tistega kraja, kjer je podjetje, zadnji čas do 12. januarja 1897. l.

Volilna komisija opozoruje, da se od volilcev naravnost volilni komisiji poslani glasovnice ne bodo vzprejemale.

Glasošetje bode volilna komisija 14. dan januarja 1897. l. začela. Na mej glasošetjem despele glasovnice se ozira samo tedaj, ako so bile pravčasno oddane pri obrtnem oblastvu.

Volitev se vrši javno. Volilcu se daje, kakor je že zgoraj omenjeno, na izvoljo, da voli ali

- a) ustno, ali
- b) da svoje može na glasovnici napisane sam pedá volilni komisiji, ali
- c) da s svojim imenom podpisano glasovnico, priloživši jej izkaznico, odda obrtnemu oblastvu I. stopinje, katero obe pošlje volilni komisiji.

Glasovnice se smejo odprte ali zaprte oddajati ali doložitvijo. Na zaprtih glasovnicah mora biti zunaj zapisano ime volilčeve.

Tisti volilci, kateri volijo tako, da doložitvijo napisane in podpisane glasovnice, morajo svoje glasovnice z izkaznicami vred v določenem roku oddati ali doložitvijo obrtnemu oblastvu I. stopinje tistega kraja, kjer je podjetje. Take glasovnice z izkaznicami vred se smejo doložitvijo po c. kr. pošti, po c. kr. davčnih uradih ali po občinskih uradih ali po posebnih pošlih.

Po preteku določenega roka obrtnemu oblastvu despele glasovnice se ne smejo nič več vzprejemati.

Zgoraj navedene tiskovine (izkaznice, glasovnice, razpis volitve, kakor tudi vse uloge volilcev pošiljajo se volilni komisiji po pošti poštarine prosto, ako imajo na adresi pristavek: „V volitvenih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani“.

Volilci trgovskega oddelka in sicer: volilci I. in II. volilnega razreda dobé rdeče glasovnice in volijo skupaj 3 člana.

Volilci III. volilnega razreda trgovskega odseka dobé višnjeve glasovnice in volijo 2 člana.

Volilci I. volilnega razreda obrtnega odseka dobé zelene glasovnice in volijo 2 člana.

Volilci II. volilnega razreda obrtnega odseka dobé bele glasovnice in volijo 4 člana.

Volilci III. volilnega razreda obrtnega odseka dobé rumene glasovnice in volijo 1 člana.

Vsaka volilna kategorija (volilni razred) voli sama záse njej pripadajoče število pravih članov. Opozoruje se pa tu posebno, da morajo volilci vsake kategorije ali vsacega razreda svoje zastopnike le iz onega razreda voliti, v kateri imajo sami pravico voliti.

Daljni pouk je v razpisu volitve, kateri se vsacemu volilcu dostavi.

V Ljubljani, dne 10. decembra 1896.

C. kr. volilna komisija za trgovsko in obrtno zbornico v Ljubljani. (3398)

Najbolj pripravna

božična darila

priporočata

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 9.

Usakourstna oblačila za gospode, dečke in otroke.

- Domača suknja (Schlafrock) 8 gld. in višje,
- Kožuhast sako 15 " " "
- Zimski havelok 12 " " "

raunotako tudi

mične novosti v konfekciji za dame

kakor

jopice, manteleti, kožuhaste pelerine, vsakovrstne plašče

i. t. d. i. t. d. (3395-2)

Ilustrovani ceniki franko in zastonj.

Primerna praznična darila

slovenskega slovstva:

- Aškerc, Balade in romance, eleg. vezane. gld. 2.—
- " Lirske in epske poezije, eleg. vez. " 2.—
- Gregorčič, poezije, I. del, (2. pomnoženi natis), eleg. vezane 2.—
- " poezije, II. del, eleg. vezane 1.60
- Funtek-Baumbach, Zletrog, eleg. vezan 2.—
- " Godec, eleg. vezan 1.80
- Levstik-ovi zbrani spisi, 5 zvezkov, elegantno vezani 15.50
- Jos. Stritar-ja zbrani spisi, 6 zvezkov, eleg. vezani 20.70

Dobivajo se v založni knjigotržnici (3389-2)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.